

சங்க இலக்கியக் கல்வி மன்றம்

பதினொன்றாம் நிலை - ஆவிரை

எளிய உரை: வைதேகி

சங்க இலக்கியத்தில் திருமணங்கள்

இந்த இரண்டு அகநானூறு பாடல்களில் தான் திருமணம் இவ்வாறு விரிவாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அகநானூறு 86, நல்லாலூர் கிழார், மருதத் திணை - தலைவன் தோழியிடம் சொன்னது

பாடலின் பின்னணி: பரத்தையரிடமிருந்து திரும்பி வந்த தலைவன் தோழியை வாயில் வேண்டுகின்றான். தோழி வாயில் மறுத்தபொழுது, தலைவிக்கும் தனக்கும் நடந்த திருமண நிகழ்வை நினைத்து தோழியிடம் அவன் சொல்லியது.

உழுந்து தலைப்பெய்த கொழுங்கனி மிதவை
பெருஞ்சோற்று அமலை நிற்ப, நிரை கால்
தண் பெரும் பந்தர்த் தரு மணல் ஞெமிரி,
மனை விளக்குறுத்து, மாலை தொடரிக்,
கனை இருள் அகன்ற கவின் பெறு காலைக், 5
கோள் கால் நீங்கிய கொடு வெண் திங்கள்
கேடு இல் விழுப் புகழ் நாள் தலைவந்தென,
உச்சிக் குடத்தர், புத்தகன் மண்டையர்,
பொது செய் கம்பலை முது செம் பெண்டிர்,
முன்னவும் பின்னவும் முறை முறை தரத்தரப், 10
புதல்வற் பயந்த திதலை அவ் வயிற்று
வால் இழை மகளிர் நால்வர் கூடிக்,
'கற்பினின் வழாஅ நற் பல உதவிப்
பெற்றோற் பெட்கும் பிணையை ஆக' என,
நீரொடு சொரிந்த ஈர் இதழ் அலரி 15
பல் இருங்கதுப்பின் நெல்லொடு தயங்க
வதுவை நன் மணம் கழிந்த பின்றைக்,
கல்லென் சம்மையர் ஞெரேரெனப் புகுதந்து
பேர் இற் கிழத்தி ஆக எனத் தமர் தர,
ஓர் இற் கூடிய உடன் புணர் கங்குல், 20
கொடும் புறம் வளிக் கோடிக் கலிங்கத்து
ஒடுங்கினள் கிடந்த ஓர் புறம் தழீஇ,
முயங்கல் விருப்பொடு, முகம் புதை திறப்ப
அஞ்சினள் உயிர்த்த காலை, யாழ், 'நின்
நெஞ்சம் படர்ந்தது எஞ்சாது உரை' என, 25
இன் நகை இருக்கை பின் யான் வினவலின்,
செஞ்சூட்டு ஒண் குழை வண் காது துயல் வர

அகமலி உவகையள் ஆகி, முகன் இருத்து
 ஒய்யென இறைஞ்சியோளே, மாவின்
 மடங் கொள் மதைஇய நோக்கின் 30
 ஓடுங்கு ஈர் ஓதி மாஅயோளே.

பொருளுரை: உழுந்தம் பருப்பைக் கூட்டிச் சமைத்த பொங்கலோடு பெரிய சோற்றுத் திரளை உண்ணுதல் ஆரவாரத்துடன் நிகழ, வரிசையாகக் கால்களையுடைய பெரிய பந்தலில், கொணர்ந்து இட்ட மணலைப் பரப்பி, மாலைகளைத் தொங்கவிட்டு, மனையில் விளக்குகளை ஏற்றி வைத்து, தீயக் கோள்களின் தொடர்பு நீங்கிய வளைந்த வெண்ணிலாவை குற்றமற்ற சிறந்த புகழையுடைய உரோகிணி என்னும் நாள் அடைந்த வேளையில், மிக்க இருள் நீங்கிய அழகான காலை நேரத்தில், தலை உச்சியில் குடத்தை வைத்திருப்பவர்களும், புதிய அகன்றப் பானைகளைத் தூக்கி வைத்திருப்பவர்களும், மணத்தினைச் செய்து வைக்கும் ஆரவாரமுடைய முதிய மங்கல மகளிர் முன்னே தருவனவாகவும் பின்னே தருவனவாகவும் முறையே தந்திட, புதல்வர்களைப் பெற்ற, தேமலுடைய அழகிய வயிற்றையுடைய, தூய அணிகளை அணிந்த நான்கு பெண்கள் கூடி, 'கற்பினின்று வழுவாது நல்ல பேறுகளைத் தந்து உன்னை எய்தியக் கணவனை விரும்பிப் பேணும் பெண்ணாக நீ ஆக' என்று தண்ணீருடன் கூடிய ஈரமான இதழ்களையுடைய பூக்களை நெல்லுடன் அவளுடைய அடர்ந்தக் கருமையான கூந்தலில் தூவினார். இவ்வாறு திருமணம் முடிந்த பின்னர், அவளுடைய சுற்றத்தார் ஒலியுடன் விரைந்து வந்து, ' பெரிய மனைக் கிழத்தி ஆவாயாக' என்று அவளை வாழ்த்தி என்னிடம் தந்தனர்.

நாங்கள் புணர்ச்சிக்குரிய ஓர் அறையில் இருந்தோம். முதுகினை வளைத்து தன்னுடைய புத்தாடையில் ஒதுங்கினாள் அவள். அவளை அணைக்கும் விருப்பத்துடன் முகத்தை மூடியிருந்த ஆடையை நீக்க, அவள் அஞ்சி பெருமூச்சு விட்டாள். 'உன் நெஞ்சில் உள்ளதை மறைக்காதுக் கூறு' என்றேன். இனிய மகிழ்ச்சியுடன், ஒன்றாக இருந்த இருக்கையில் மானின் மடத்தினைக் கொண்டதும் செருக்கு உடையதுமான பார்வையும், ஓடுங்கிய குளிர்ந்தக் கூந்தலை உடையவள், சிவப்பு மணிகள் பதித்த காதணி அழகிய காதுகளில் அசைய, நெஞ்சில் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன், விரைந்து தலைகுனிந்தாள் அந்த மாமை நிறத்துடைய பெண்.

சொற்பொருள்: உழுந்து தலைப்பெய்த கொழுங்கனி மிதவை - உழுந்தம் பருப்பைக் கூட்டிச் சமைத்த பொங்கலோடு, பெருஞ்சோற்று அமலை நிற்ப - பெரிய சோற்றுத் திரளை உண்ணுதல் ஆரவாரத்துடன் நிகழ, நிரை கால் - வரிசையான கால்கள், தண் பெரும் பந்தர் - குளிர்ந்தப் பெரிய பந்தல், தரு மணல் - கொணர்ந்து இட்ட மணல், ஞெமிரி - பரப்பி, மனை விளக்கு உறுத்து - மனையில் விளக்குகளை ஏற்றி, மாலை - மலர் மாலைகள், தொடரி - தொங்கவிட்டு, கனை இருள் - மிக்க இருள், அகன்ற - நீங்கிய, கவின் பெறு காலை - அழகிய விடியற்காலை, கோள் கால் நீங்கிய - தீயக் கோள்களின் தொடர்பு நீங்கிய, கொடு வெண் திங்கள் - வளைந்த வெண்ணிலா, கேடு இல் - குற்றமற்ற, விழுப்புசூழ் - சிறந்த புகழ், நாள் தலை வந்தென - உரோகிணி என்னும் நாள் அடைந்த வேளையில், உச்சி குடத்தர் - தலை உச்சியில் குடத்தை வைத்திருப்பவர்கள், புத்தகன் மண்டையர் - புதிய அகன்ற பானைகளைத் தூக்கி வைத்திருப்பவர்கள், பொது செய் கம்பலை - மணத்தினைச் செய்து வைக்கும் ஆரவாரம், முது செம் பெண்டிர் - வயதான மங்கல மகளிர், முன்னவும் பின்னவும் - முன்னும் பின்னும், முறை முறை - முறையாக, தரத்தர் - தந்திட, புதல்வர் பயந்த - புதல்வர்களைப் பெற்ற, திதலை - தேமல், அவ் வயிற்று - அழகிய வயிறு, வால் இழை மகளிர் - தூய அணிகளையுடைய மகளிர், நால்வர் கூடி - நான்கு பேர் கூடி, கற்பினின் வழாஅ - கற்பினின்று வழுவாது, நற்பல உதவி - நல்ல பேறுகளைத் தந்து, பெற்றோர் - உன்னை அடைந்தவன், பெட்கும்

பிணையை ஆக - விரும்பிப் பேணும் பெண்ணாக நீ ஆக, என - என்று, நீரொடு - தண்ணீருடன், சொரிந்த - ஊற்றிய, ஈர் இதழ் அலரி - ஈரமான இதழ்களையுடையப் பூக்கள், பல் இருங்கதுப்பின் - அடர்ந்த கருமையான கூந்தலில், நெல்லொடு - நெல்லுடன், தயங்க - விளங்க, வதுவை - மணம், நன்மணம் - நல்ல மணம், கழிந்த பின்றை - முடிந்தப் பின்பு, கல்லென் - ஆரவாரத்துடன், சும்மையர் - ஒலியினர், ஞெரேரெனப் புகுதந்து - விரைந்து வந்து, பேர் இல் கிழத்தி ஆக - பெரிய மனைக் கிழத்தி ஆவாயாக, என - என்று, தமர் தர - அவள் குடும்பத்தினர் அவளை எனக்குத் தர, ஓர் இல் - ஓர் அறை, கூடிய உடன் புணர் கங்குல் - உடன்கூடிய புணர்ச்சிக்குரிய இரவு, கொடும் புறம் வளஇ - முதுகினை வளைத்து, கோடிக் கலிங்கத்து - புத்தாடையில், ஓடுங்கினள் கிடந்த ஓர் புறம் - ஒரு புறம் ஒதுங்கினாள், தழீஇ - தழுவி, முயங்கல் விருப்பொடு - அணைக்கும் விருப்பத்துடன், முகம் புதை - மறைத்த முகம், திறப்ப - திறக்க, அஞ்சினள் - அஞ்சினாள், உயிர்த்த காலை - பெருமூச்சு விட்டப் பொழுது, யாழ - ஓர் அசைச் சொல், நின் நெஞ்சம் படர்ந்தது எஞ்சாது உரை - உன் நெஞ்சில் உள்ளதை மறைக்காது கூறு, என - என்று, இன்நகை - இனிய மகிழ்ச்சி, இருக்கை - இடம், பின்யான் வினவலின் - நான் கேட்டதால், செஞ்சூட்டு - சிவந்த மணிகள் பதித்த, ஒண் குழை - விளங்கும் காதணிகள், வண் காது - அழகிய காது, துயல்வர - அசைய, அகமலி உவகையள் ஆகி - உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியுடையவள் ஆக ஆகி, முகன் இகுத்து - முகத்தைத் தாழ்த்தி, ஓய்யென இறைஞ்சியோளே - விரைந்துத் தலைகுனிந்தாள், மாவின் - மானின், மடம் கொள் - மடத்தினைக் கொண்டதும், மதைஇய நோக்கின் - செருக்கான பார்வையும், ஓடுங்கு - ஓடுங்கிய, ஈர் ஓதி - ஈரமான கூந்த, மாஅயோளே - மாமை நிறைத்தையுடையவள், கருமையான பெண்

அகநானூறு 136, விற்றுற்று மூதெயினனார், மருதம் தினை - தலைவன் தன் நெஞ்சிடம் சொன்னது

பாடல் பின்னணி: ஊடியிருந்த தலைவியின்பால் சென்ற தலைவன் தான் தவறிலன் என்று கூறி, ஊடல் போக்க முயன்றும் அவள் ஊடலைத் தீர்க்காமல் மேலும் ஓடினாள். தலைவன் வேறு காணாத நிலையில் தன் நெஞ்சிடம் இவ்வாறு சொல்லியது.

மைப்பு அறப் புழுக்கின் நெய்க்கனி வெண்சோறு,
வரையா வண்மையொடு புரையோர்ப் பேணிப்,
புள்ளுப் புணர்ந்து, இனிய ஆகத் தெள் ஒளி
அம் கண் இரு விசம்பு விளங்கத் திங்கள்
சகடம் மண்டிய துகள் தீர் கூட்டத்துக், 5
கடி நகர் புனைந்து, கடவுள் பேணிப்,
படு மண முழுவொடு பருஉப்பணை இமிழ,
வதுவை மண்ணிய மகளிர் விதுப்புற்றுப்
பூக்கணும் இமையார் நோக்குபு, மறைய,
மென்பூ வாகைப் புன்புறக் கவட்டிலை 10
பழங்கன்று கறித்த பயம்பு அமல் அறுகைத்
தழங்கு குரல் வானின் தலைப்பெயற்கு ஈன்ற
மண்ணு மணி அன்ன மா இதழ்ப் பாவைத்
தண் நறு முகையொடு வெந்நூல் சூட்டித்,
தூ உடைப் பொலிந்து, மேவரத் துவன்றி, 15
மழை பட்டன்ன மணன் மலி பந்தர்,
இழை அணி சிறப்பின் பெயர் வியர்ப்பு ஆற்றித்
தமர் நமக்கு ஈத்த தலை நாள் இரவின்,
உவர் நீங்கு கற்பின் எம் உயிர் உடம் படுவி

முருங்காக் கலிங்கம் முழுவதும் வளைஇப், 20
 'பெரும் புழுக்குற்ற நின் பிறை நுதல் பொறி வியர்
 உறு வளி ஆற்றச் சிறு வரை திற' என,
 ஆர்வ நெஞ்சமொடு போர்வை வவ்வலின்,
 உறை கழி வாளின் உருவு பெயர்ந்து இமைப்ப,
 மறை திறன் அறியாள் ஆகி ஒய்யென 25
 நாணிநள் இறைஞ்சியோளே, பேணிப்
 பருஉப் பகை ஆம்பல் குருஉத் தொடை நீவிச்
 சுரும்பு இமிர் ஆய் மலர் வேய்ந்த
 இரும் பல் கூந்தல் இருள் மறை ஒளித்தே.

பொருளுரை: குற்றம் உண்டாகாதபடிச் சமைக்கப்பட்ட நெய் மிக்க வெள்ளைச் சோற்றை எல்லை இல்லாத வள்ளன்மைப் பண்புடன் சுற்றத்தார்க்கும் சான்றோர்களுக்கும் உண்ணக் கொடுத்துக் கவனித்து, புள் நிமித்தம் பொருந்தி இருக்கும் இனிமையான வேளையில், தெளிவான அழகிய பெரிய வானம் ஒளியாகும்படி நிலவை உரோகிணிக் கூடிய குற்றமற்ற நல்ல நாளில், மண மனையை அழகுப்படுத்தி, கடவுளை வழிபட்டு, ஒலிக்கும் மண முரசுடன், பணை முரசும் ஒலிக்க, தலைவியை நீராட்டிய பெண்கள், மலர் போன்றக் கண்களால் இமைக்காமல் அவளை நோக்கி, பின் விரைந்து மறைய, முதிய கன்று மென்மையான மலர்களையுடைய வாகை மரத்தின் புல்லிய புறத்தையுடைய பிரிவு உடைய இலைகளை உண்டப் பள்ளத்தில் படர்ந்துள்ள, ஒலிக்கும் வானின் முதல் மழைக்குத் துளிர்ந்த கழுவிய நீலமணியை ஒத்தக் கரிய இதழ்களையும் கிழங்கையும் உள்ள அறுகம் புல்லின் குளிர்ந்த நறுமணமான அரும்புடன் தொடுத்த வெள்ளை நூலை அவளுக்குச் சூட்டி, மேகம் ஒலித்தாற்போல் ஒலியுடைய திருமணப் பந்தலில், அணிகளைச் சிறப்புடன் அணிந்த அவளின் வியர்வையைத் துடைத்து, அவள் குடும்பத்தார் அவளை எனக்குத் தர,

முதல் நாள் இரவில், வெறுப்பு இல்லாத கற்புடைய அவள், என் உயிர்க்கு உடம்பாகப் பொருந்தும் அவள், கசங்காத புத்தாடையால் தான் உடலை முழுக்கப் போர்த்தியிருக்க, "உன் பிறை நெற்றியில் அதிகப் புழுக்கத்தினால் அரும்பியுள்ள வியர்வையைப் போக்க, உன் ஆடையைக் கொஞ்சம் திற" என்று கூறி ஆர்வ நெஞ்சத்துடன் மூடிய அவளுடைய ஆடையை நான் கவர, உறையினின்று எடுத்த வான் போல அவள் உருவம் வெளிப்பட்டு விளங்க, மறைக்கும் வழியை அறியாதவள் ஆகி, விரைவாக நாணம் அடைந்து, வண்டுகள் சூழ்ந்து ஒலிக்கும் அழகிய நிறம் பொருந்தியப் பருமனான ஆம்பல் மலர்ச் சரம் அணிந்த தன்னுடைய கருமையான அடர்ந்தக் கூந்தலால், தன் உடலை மறைத்து என் முன் தலைக் குனிந்தாள்.

சொற்பொருள்: மைப்பு அற - குற்றம் இல்லாத, புழுக்கின் நெய்க்கனி வெண்சோறு - சமைக்கப்பட்ட நெய் மிக்க வெள்ளைச் சோறு, வரையா வண்மையொடு - எல்லை இல்லாத வள்ளன்மைப் பண்புடன், புரையோர்ப் பேணி - சான்றோர்களுக்கு உணவைக் கொடுத்து கவனித்து, புள்ளுப் புணர்ந்து இனிய ஆக - புள் நிமித்தம் பொருந்தி இனிமையாக, தெள் ஒளி - தெளிவான ஒளி, அம் கண் - அழகிய இடம், இரு விசம்பு - பெரிய வானம், விளங்க - ஒளிர, திங்கள் சகடம் மண்டிய துகள் தீர் கூட்டத்து - நிலவை உரோகிணிக் கூடிய குற்றமற்ற நல்ல நாள் சேர்கையில், கடி நகர் புனைந்து - மண மனையை அழகுப்படுத்தி, கடவுள் பேணி - கடவுளை வழிபட்டு, படு மண முழுவொடு - ஒலிக்கும் மண முரசுடன், பருஉப்பணை இமிழ - பணை முரசும் ஒலிக்க, வதுவை மண்ணிய மகளிர் - தலைவிக்கு நீராட்டிய பெண்கள், விதுப்புற்று - விரைந்து, பூக்கணும் இமையார் நோக்குபு - மலர் போன்ற கண்களால் இமைக்காமல் நோக்கி, மறைய - மறைய, மென்பூ - மென்மையான மலர்கள், வாகை - வாகை மரம், புன்புறக் கவட்டிலை

- புல்லிய புறத்தையுடைய பிளவு உடைய இலை, பழங்கன்று கறித்த - முதிய கன்று உண்ட, பயம்பு அமல் அறுகை - பள்ளத்தில் படர்ந்த அறுகம்புல், தழங்கு குரல் - ஒலிக்கும் குரல், வானின் தலைப்பெயற்கு - மேகத்தின் முதல் மழை, ஈன்ற - ஈன்ற, மண்ணு மணி அன்ன - கழுவிய நீலமணியை ஒத்த, மா இதழ் - கரிய இதழுடைய, பாவை - கிழங்கு, தண் நறு முகையொடு - தண்ணிய நறுமணமான அரும்புடன், வெந்நூல் சூட்டி - வெள்ளை நூலைச் சூட்டி, தூ உடைப் பொலிந்து - தூய உடையால் பொலியச் செய்து, மேவரத் துவன்றி - விருப்பம் உண்டாகக் கூடி, மழை பட்டன்ன - மழை பெய்தாற்போல், மேகம் ஒலித்தாற்போல், மணன் மலி பந்தர் - மண ஒலியுடைய பந்தல், மணல் நிறைந்த பந்தல், இழை அணி சிறப்பின் - அணிகளை அணிந்த சிறப்புடன், பெயர் வியர்ப்பு ஆற்றி - தோன்றிய வியர்வையை துடைத்து, தமர் நமக்கு ஈத்த - அவள் குடும்பத்தார் எனக்குத் தந்த, தலை நாள் இரவின் - முதல் நாள் இரவில், உவர் நீங்கு கற்பின் - வெறுப்பு நீங்கிய கற்புடைய, எம் உயிர் உடம் படுவி - என் உயிர்க்கு உடம்பாகப் பொருந்தும் இவள், முருங்காக் கலிங்கம் முழுவதும் வளைஇ - கசங்காத புத்தாடையால் முழுக்க போர்த்தி, பெரும் புழுக்குற்ற - அதிகமாக புழுக்கமாகிய, நின் பிறை நுதல் - உன் பிறை நெற்றி, பொறி வியர் - அரும்பியுள்ள வியர்வை, உறு வளி ஆற்ற - காற்றால் போக்க, சிறு வரை திற - சிறிது நேரம் திற, என ஆர்வ நெஞ்சமொடு - என்று ஆர்வ நெஞ்சுடன், போர்வை வவ்வலின் - மூடிய ஆடையை பற்றிக் கவர்ந்ததால், உறை கழி வாளின் - உறையினின்று எடுத்த வால் போல, உருவு பெயர்ந்து இமைப்ப - உருவம் வெளிப்பட்டு விளங்க, மறை திறன் அறியாள் ஆகி - மறைக்கும் வழியை அறியாதவள் ஆகி, ஓய்யென நாணிநள் - விரைவாக நாணம் அடைந்தாள், இறைஞ்சியோளே பேணி - கெஞ்சினாள், என்னை வணங்கினாள், பருஉப் பகை - பருமையால் பகையாகிய, ஆம்பல் - ஆம்பல் மலர்கள், குருஉ - நிறம் பொருந்திய, தொடை - மாலை, நீவி - நீக்கி, சுரும்பு இமிர் - வண்டு ஒலிக்கும், ஆய் மலர் வேய்ந்த - அழகிய மலர்களை அணிந்த, தேர்ந்தெடுத்த மலர்களை அணிந்த, இரும் பல் கூந்தல் - கருமையான அடர்ந்தக் கூந்தல், இருள் - இருள், மறை ஒளித்தே - மறைத்து ஒளித்து